

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พุดิยา เพชรคง¹, พวงเพ็ญ ชูรินทร์², อรุณ คงรุ่งโชค³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 137 ราย มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ t-test F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิต SMEs อยู่ในระดับมากทุกด้าน การวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจ SMEs จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร โดยรวมไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิต SMEs ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสัมพันธ์ในทางบวก

¹ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

E-mail: pty_pk-kw29@hotmail.co.th

² อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

E-mail: ppchurintr@hotmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

E-mail: knop.poo@gmail.com

คำสำคัญ: ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, ปัจจัยการดำเนินธุรกิจ, ค่าใช้จ่าย,
ธุรกิจการผลิต

ชื่อผู้ติดต่อบทความ: พุฒิยา เพชรคง

E-mail: pty_pk-kw29@hotmail.co.th

The Relationship between Operating Factors and Expenditure of Manufacturing Business in Small and Medium Enterprises (SMEs) in Surat Thani Province

Puttiya Pechkong¹, Puangpen Churintr², Arus Kongrungchok³

Abstract

The objectives of this research were to study: operation features and expenditure of manufacturing business, comparing expenditure of manufacturing business in perspective of organizational factors, and relationship between operational features and expenditure of manufacturing business small and medium enterprises in Suratthani province. The research instrument was a questionnaire. Data were collected from population of 137 entrepreneurs of small and medium enterprises in Suratthani province. Overall reliability coefficient of 0.87. The data were analysed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way analysis of variance, by using statistics paired comparisons t-test, F-test and Pearson's correlation coefficient. The results should that operations features and expenditure of manufacturing business province in overall had high level, comparing expenditure of manufacturing business in perspective of organizational factors, overall had no difference significance at

¹ Graduate student Major business Administration in Suratthani Rajabhat University.
E-mail: pty_pk-kw29@hotmail.co.th

² Ph.D. in Faculty of Management Sciences, Suratthani Rajabhat University.
E-mail: ppchurintr@hotmail.com

³ Asst. Prof. Dr. in Faculty of Management Sciences, Suratthani Rajabhat University.
E-mail: knop.poo@gmail.com

the 0.05 level and the relationship between operating factors and expenditure of manufacturing business in small and medium enterprises (SMEs) in Suratthani. Overall the relationship was positively correlated at a relatively high level.

Keywords: Small and Medium Enterprises, Operating Factors, Expense, Production Business

Corresponding Author: Puttiya Pechkong

E-mail: pty_pk-kw29@hotmail.co.th

บทนำ

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (small and medium enterprises, SMEs) มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของไทยในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน เนื่องจากเป็นกลุ่มที่หนุนเสริมระบบเศรษฐกิจที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กิจการการผลิต (Production Sector) ซึ่งครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ กิจการการค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่งและการค้าปลีก และกิจการบริการ (Service Sector) ซึ่งถือเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2551) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสร้างผลกระทบที่สำคัญต่อการดำรงอยู่และการเจริญเติบโตของธุรกิจ SMEs องค์กรธุรกิจจึงต้องสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์ โดยสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้ เทคโนโลยีสารสนเทศที่เคยถูกนำมาใช้เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมตามหน้าที่ทางธุรกิจ เช่น ด้านการเงิน การตลาด การดำเนินงาน และทรัพยากรบุคคลได้รับความสนใจนำมาใช้ประกอบการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ (Strategic Operations) เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Ability) ขององค์กร ซึ่งการดำเนินงานของธุรกิจย่อมต้องการข้อมูลต้นทุนหรือค่าใช้จ่าย

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs เป็นวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ทั่วไปของประเทศ อีกทั้งยังเป็นวิสาหกิจที่ใช้เงินทุนในจำนวนที่ต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังช่วยรองรับแรงงานจากภาคเกษตรกรรมเมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูก รวมถึงเป็นแหล่งที่สามารถรองรับแรงงานที่เข้ามาใหม่เป็นการป้องกันการอพยพของแรงงานเข้ามาหางานทำในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งช่วยกระจายการกระจุกตัวของโรงงานกิจการวิสาหกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลไปสู่ภูมิภาค ก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัจจัยหลายอย่าง ที่ต้องได้รับการแก้ไข และสนับสนุน เพื่อเพิ่มศักยภาพของธุรกิจให้มีความก้าวหน้า และสามารถแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่

จะประกอบด้วยปัญหาต่างๆ เหล่านี้ เช่น ปัจจัยด้านการตลาดยังขาดความรู้ความสามารถในด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ปัจจัยด้านเงินทุนซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน ปัจจัยด้านบุคลากรซึ่งมีอัตราการเข้าออกสูง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีการผลิตซึ่งพนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาการที่ทันสมัย เป็นต้น (ดวงกมล ศิริรักษ์, 2555: 2)

สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทุกด้าน เศรษฐกิจมีความมั่นคง ประชากรมีรายได้ค่อนข้างสูง ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในธุรกิจและสถานประกอบการต่างๆ จำนวนมาก ส่งผลให้มีประชากรจากพื้นที่จังหวัดต่างๆ ทั้งภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้อพยพมาทำงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนมาก จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มีธุรกิจขนาดกลางจำนวน 52 ราย คิดเป็น 1.17% และธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 4,397 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.83% จำนวนสถานประกอบการขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่อยู่ในภาคการค้า แต่สำหรับสถานประกอบการขนาดกลางส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่อยู่ในภาคการผลิต มีจำนวนทั้งหมด 137 ราย แบ่งเป็นธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 123 ราย และธุรกิจขนาดกลางจำนวน 14 ราย ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสถานประกอบการทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่อยู่ในภาคการผลิต การจ้างงานเฉลี่ยต่อสถานประกอบการขนาดกลางอยู่ในภาคการบริการ รายได้ต่อเดือนของวิสาหกิจในกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิสาหกิจในกลุ่มภาคการผลิตเป็นกลุ่มที่สร้างรายได้ต่อเดือนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (ปิธิเนส ออนไลน์, 2555: 63)

เมื่อต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ SMEs ต้องนำมาใช้ในการจัดการธุรกิจ มีความสำคัญต่อการดำเนินงานโดยมีผลต่อการทำธุรกิจ การคงอยู่ การล้มเหลว การบริการธุรกิจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามต้องการของผู้ประกอบการและผู้จัดตั้งธุรกิจ ย่อมเป็นเรื่องที่ธุรกิจต้องให้ความสำคัญและหาวิธีการเพื่อการจัดการในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการและการดำเนินงานของธุรกิจการผลิตในธุรกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการจัดการธุรกิจอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูลทั่วไปขององค์กร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การทบทวนวรรณกรรม และกรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คณะกรรมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ (The Committee for Economic Development หรือ CED) แห่งสหรัฐอเมริกาได้ให้การจำกัดความลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่า วิสาหกิจขนาดย่อมจะต้องมีลักษณะอย่างน้อยที่สุดสองประการจากลักษณะ 4 ประการดังต่อไปนี้

1) การบริหารงานเป็นไปอย่างอิสระ ส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการหรือเจ้าของจะบริหารงานเอง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะใช้แรงงานและทักษะการบริหารงานของตัวผู้ประกอบการเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าอาจจะมีบุคคลภายในครอบครัว เพื่อนฝูง หรือลูกจ้างจำนวนไม่กี่คนมาช่วยงานบ้างแต่การตัดสินใจดำเนินการส่วนใหญ่กระทำโดยผู้ประกอบการมากกว่าที่จะใช้ผู้บริหารมืออาชีพไม่ว่าธุรกิจนั้นจะอยู่ในรูปแบบเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัดก็ตาม

2) เงินทุนในการดำเนินงานค่อนข้างจำกัด เพราะมาจากเงินทุนของผู้ประกอบการเอง หรือเกิดจากการระดมทุนจากกลุ่มบุคคลเล็กๆ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะเริ่มต้นด้วยการผลิตหรือค้าขายเล็กๆ น้อยๆ ที่ยังไม่ต้องการเงินทุนมากนัก เมื่อธุรกิจมีกำไรเงินที่ได้มาส่วนหนึ่ง จะกลายเป็นเงินทุนดำเนินงาน ซึ่งสามารถนำมาใช้จ่ายขยายธุรกิจที่ละเล็กละน้อย จนเมื่อถึงจุดหนึ่งที่ธุรกิจเริ่มมั่นคงและต้องการขยายกิจการให้เจริญเติบโตต่อไป จึงจะมีการกู้ยืมเงินทุนจากภายนอกหรือเปิดขายหุ้นแก่สาธารณชนซึ่งจะกลายเป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ต่อไป

3) ขอบเขตการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อยู่ในเขตพื้นที่ท้องถิ่นหนึ่งเท่านั้น ในปัจจุบันนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลายแห่งได้มีการขยายเครือข่ายสาขาทั่วภูมิภาค ทั่วประเทศและทั่วโลก โดยใช้การให้สิทธิทางการค้า

4) องค์กรมีขนาดเล็กจนมีผลกระทบต่อธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่น้อยมาก ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมียอดขายจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับยอดขายรวมทั้งอุตสาหกรรมนั้น หรืออีกนัยหนึ่ง คือ มีส่วนแบ่งตลาด (market share) ที่ต่ำมากและมีจำนวนพนักงานน้อย มีสินทรัพย์อยู่น้อยเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมนั้นทั้งหมดด้วย ดังนั้น การเข้าหรือออกจากอุตสาหกรรมนั้นของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งหนึ่งจึงไม่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมนั้นโดยรวม

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 มาตรา 4 คือ การกำหนดการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นตัวชี้วัดขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. 2543 โดยตามกฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการกำหนดว่า ใครบ้างที่จะได้ขึ้นชื่อว่าเข้าข่ายเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจะประกาศออกมาเป็นกฎกระทรวงก่อนหน้านั้นจะใช้เกณฑ์ในการวัดว่าธุรกิจไหนเป็นขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

1. กิจการที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตหรือบริการ มีมูลค่าทรัพย์สินถาวร ไม่เกินสองร้อยล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกินสองร้อยคน

2. กิจการค้าส่งที่มีทรัพย์สินถาวรไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคน

3. กิจการค้าปลีกที่มีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกินหกสิบล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกินสามสิบคน

2. แนวคิดปัจจัยการดำเนินธุรกิจ

1. แนวคิดด้านบุคลากรกระบวนการบริหารงานบุคลากร เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลตั้งแต่การวางแผนอัตรากำลัง การได้มาซึ่งบุคคล การให้ปฏิบัติงาน การพัฒนา การธำรงรักษา การประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนจนถึงการให้พ้นจากงาน การบริหารงานบุคลากรจึงต้องดำเนินการเป็นกระบวนการ การวางแผนงานบุคคลเพื่อการเตรียมบุคคลและการคัดเลือกบุคคลมาปฏิบัติงานในองค์กรให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด มีการกำหนดตำแหน่งและเงินเดือน การสรรหาและการคัดเลือกให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและตรงตามลักษณะงาน การบรรจุและการแต่งตั้งเพื่อบรรลุหมายหน้าที่การทำงานที่รับผิดชอบให้กับบุคคลมาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นในองค์กร การปฐมนิเทศเพื่อให้บุคลากรใหม่เกิดความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและต่อการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร เป็นการดำเนินการเพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะและศักยภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น (คิวนันท์ ศิวะพิทักษ์, 2549)

2. แนวคิดด้านการตลาด เป็นกระบวนการที่ทำให้สินค้าหรือบริการถึงมือผู้บริโภค เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค ซึ่งการบริหารการตลาด ผู้ประกอบธุรกิจต้องอาศัยส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix) หรือเรียกว่า 4P's เป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจ (อรัทัย วานิชดี, 2559) ดังนี้

1) ผลิตภัณฑ์ (Product) คือ สิ่งที่ธุรกิจเสนอขายเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคให้พึงพอใจ ผลิตภัณฑ์อาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วยสินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล ซึ่งต้องมีรรถประโยชน์ (Utility) มีมูลค่า (Value) ในสายตาของผู้บริโภคจึงจะขายได้

2) ราคา (Price) คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดราคาให้เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จึงจะสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวให้แก่ผู้บริโภคได้ ซึ่งการกำหนดราคานั้นขึ้นอยู่กับตัวผลิตภัณฑ์ กลุ่มตลาดเป้าหมาย การแข่งขัน บทบัญญัติตามกฎหมาย เป็นต้น

3) การจัดจำหน่าย (Place) คือ กิจกรรมการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์จากธุรกิจไปยังตลาดเป้าหมาย ผู้ประกอบธุรกิจต้องเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายให้เหมาะสมกับประเภทของผลิตภัณฑ์ และจะต้องจัดจำหน่ายให้ทันกับความต้องการของผู้บริโภค จึงจะทำให้ผลิตภัณฑ์จำหน่ายได้

4) การส่งเสริมการตลาด (Promoting) คือ การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะชักจูงให้เกิดการซื้อ ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องเลือกการส่งเสริมการตลาดให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์และกลุ่มตลาดเป้าหมาย ซึ่งเครื่องมือในการส่งเสริมการตลาดมีหลายประเภท อาทิเช่น การโฆษณา การให้ส่วนลด การให้ของแถม เป็นต้น

3. ด้านการผลิต (Production Management) การจัดการผลิตหมายถึง การพิจารณาศึกษากิจกรรมทางการผลิตที่จำเป็นและมีผลต่อการก่อให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่ใช้นามาศึกษา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการผลิต การควบคุมการผลิต และคุณภาพการผลิต (ปภพพล เต็มธีรกิจ, 2555: 49)

การบริหารการผลิต หมายถึง การพิจารณาศึกษากิจกรรมทางการผลิตที่จำเป็นและมีผลต่อการก่อให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพปัจจัยที่ใช้นามาศึกษา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการผลิต การควบคุมการผลิตและคุณภาพการผลิต (ชนินทร์ ชุณหพันธ์รักษ์, 2549)

4. ด้านการเงิน (Financial Perspective) ในองค์กรด้านธุรกิจ ดัชนีแรก ที่ควรคำนึงถึง คือ การจัดการด้านการเงิน จะเป็นข้อบ่งชี้ชัดเจนว่า ธุรกิจจะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ การวัดผลด้านการเงิน ควรพิจารณาด้านต่อไปนี้ (พสุ เตชะรินทร์, 2546)

1) อัตราเติบโตของรายได้ วัดจากการเติบโตของยอดขาย กำไรจากลูกค้า และผลิตภัณฑ์ สัดส่วนรายได้จากลูกค้าใหม่ เป็นต้น

2) ลดต้นทุน วัสดุจากรายได้/พนักงาน ต้นทุนเมื่อเทียบกับคู่แข่ง อัตราการลดต้นทุน เป็นต้น

3) การใช้สินทรัพย์ต้องคำนึงถึงการลงทุน การทำวิจัยและพัฒนา ผลตอบแทนจากการลงทุน

5. แนวคิดปัจจัยภายนอกองค์การ

ธนิตพงศ์ ไตรพัฒนพัชร (2552: 9 - 10) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ประกอบด้วยปัจจัยที่มีขอบเขตกว้าง และมีผลกระทบต่อการบริหารของบริษัท โดยอาจสรุปพอสังเขป ดังนี้

1) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมของทรัพยากรที่ได้ถูกนำไปใช้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบการที่จะต้องคาดคะเนภาวะเศรษฐกิจไว้ล่วงหน้าเพื่อที่จะได้วางแผนปรับเปลี่ยนธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ หรือประสบกับความสูญเสียให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

2) สภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ปัจจัยทางสังคมจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะของสังคมโดยทั่วไป ได้แก่ ความเชื่อมั่น ค่านิยม วัฒนธรรมวิถีทางในการดำเนินชีวิต และคุณลักษณะทางประชากร เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวกำหนดว่าสภาพสังคมและวัฒนธรรม เหมาะที่จะประกอบธุรกิจประเภทใด เพื่อให้สินค้าและบริการที่ผลิตออกมาสามารถจำหน่ายได้

3) สภาพแวดล้อมทางการเมือง หมายถึง ปัจจัยทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของรัฐบาล เช่น ทศนคติของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมต่างๆ ความมั่นคงและความเสถียรภาพด้านการเมืองของรัฐบาล ระเบียบข้อบังคับในด้านต่างๆ ของรัฐและคุณภาพของพรรคการเมือง เป็นต้น

4) สภาพแวดล้อมทางด้านกฎหมาย หมายถึง ปัจจัยทางกฎหมายจะเกี่ยวพันกับการออกกฎหมายของรัฐบาล กฎหมายที่สมาชิกทุกคนภายในสังคมจะต้องปฏิบัติตาม เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายภาษีอากร (นฤมล พึ่งทอง, 2557: 29 - 30)

3. แนวคิดค่าใช้จ่ายการผลิต

ค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นต้นทุนการผลิตทางอ้อมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตโดยภาพรวม หรือเป็นต้นทุนสนับสนุนการผลิตและค่อนข้างจะยากต่อการติดตาม หรือระบุปริมาณที่ชัดเจนของค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าสู่งานใดงานหนึ่งได้อย่างชัดเจน ค่าใช้จ่ายการผลิตที่จะโอนเข้าสู่งานใดๆ จึงใช้วิธีการปันส่วนต้นทุน ตัวอย่าง ตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุนที่นำมาใช้เป็นฐานการปันส่วนต้นทุนอาจเป็นได้หลายลักษณะ เช่น ปริมาณผลิต ชั่วโมงแรงงานทางตรง ค่าวัสดุทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ชั่วโมงเครื่องจักร เป็นต้น (วิวัฒน์ อภิสิทธิ์ภิญโญ, 2555)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริประภา ทองยินดี (2548) ศึกษาปัญหาอุปสรรคของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในเขตพื้นที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6 จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการผลิตเฟอร์นิเจอร์มีปัญหาและอุปสรรคด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการและทรัพยากรบุคคล ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านนโยบายและการส่งเสริมของรัฐบาลอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการผลิตเฟอร์นิเจอร์พิเศษหึง มีปัญหาและอุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อมในการผลิตเฟอร์นิเจอร์มากกว่าเพศชาย

อัศรพงศ์ อ้นทอง และคณะ (2548) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจการผลิตเซรามิกขนาดกลางและขนาดย่อม โดยทำการศึกษาถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จ 4 ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านบุคลากร โดยการเปรียบเทียบระหว่างมุมมองของผู้ประกอบการกับข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่าง จากการศึกษา พบว่า ในมุมมองของผู้ประกอบการและข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่าง

กาญจนา ไพบรี (2550) ได้ทำการศึกษา การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการประเภทเซรามิกของจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ พบว่า ทางด้านการเงินอุตสาหกรรมขนาดกลางมีเงินทุนหมุนเวียนสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทางด้านตลาดพบว่า อุตสาหกรรมขนาดกลางมีตลาดในการส่งสินค้าที่แน่นอนมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทางด้านการผลิต พบว่า อุตสาหกรรม

ขนาดกลางมีการผลิตตามความถนัดและตามที่ถูกคำสั่งต้องการมีปริมาณการผลิตตลอดทั้งปีซึ่งอุตสาหกรรมขนาดเล็กนั้นไม่สามารถผลิตสินค้าได้ตลอดทั้งปี ทางด้านการจัดองค์กรและบุคลากร พบว่า อุตสาหกรรมขนาดเล็กมีการบริหารบุคลากรในธุรกิจได้ดีมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

ดวงสมร พักสังข์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการผลิตมากที่สุด รองลงมา คือ ต้นทุนด้านการตลาด ต้นทุนด้านการเงิน และต้นทุนด้านการจัดการตามลำดับ และการชำระหนี้เจ้าหนี้ตรงตามกำหนดเวลา ต้นทุนด้านการจัดการ จะใช้แนวทางการคิดค้นหาวิธีในการนำเศษซากวัตถุดิบมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การฝึกอบรมสมาชิกให้มีความรู้ความชำนาญในการผลิต และการใช้ประโยชน์จากบุคลากรในพื้นที่ที่มีความชำนาญตามลำดับ

ปภพพล เดิมธีรกิจ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษาอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านการผลิต ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มี 1 ปัจจัย คือปัจจัยด้านนโยบายโดยส่งผ่านปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านภาวะผู้ประกอบการและปัจจัยด้านการผลิต

นฤมล พึ่งทอง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย พบว่า ปัจจัยภายในองค์กร ด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยีและเครื่องจักร ด้านเงินลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านการสื่อสารภายในองค์กร ด้านส่วนผสมทางการตลาด

ด้านการขนส่ง และปัจจัยภายนอกองค์กร ด้านภาวะเศรษฐกิจ กฎหมาย การเมือง และวัฒนธรรม ด้านอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตรา ด้านราคาวัตถุดิบ และด้านคู่แข่ง มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทยในระดับปานกลาง

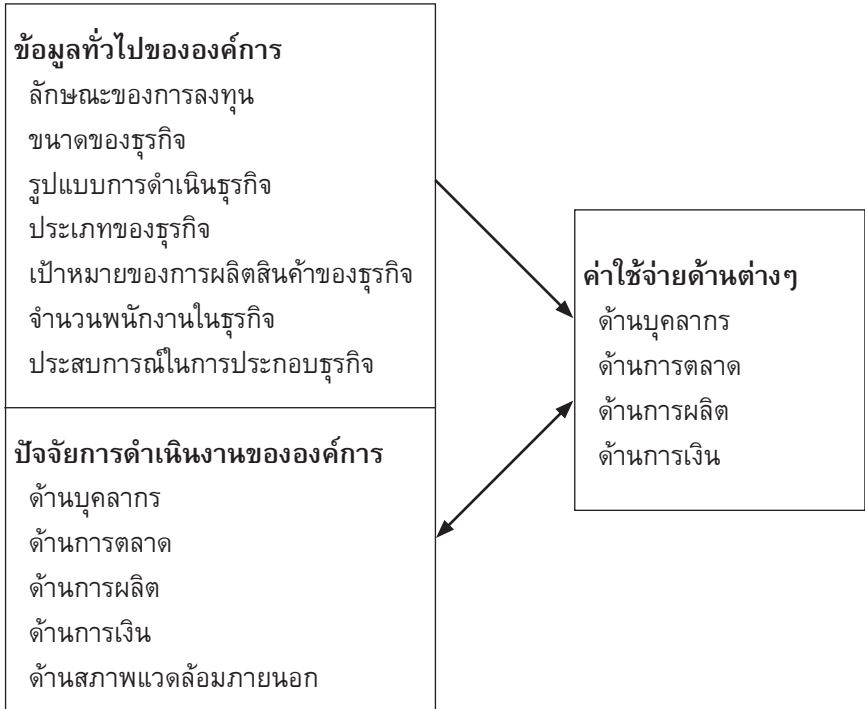
Onugu (2000) ศึกษาบทบาทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเงินธุรกิจเพื่อเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไนจีเรีย สรุปผลการศึกษว่า บทบาทของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการพัฒนา มีผลต่ำกว่าที่คาดไว้ อันเนื่องมาจากปัญหาต่างๆ จากปัญหามากถึงน้อยเรียงตามลำดับดังนี้ การบริหารจัดการ การเข้าถึงแหล่งทุน โครงสร้างพื้นฐาน ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลและระบบราชการ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม การเก็บภาษีซับซ้อน การเข้าถึงแหล่งเทคโนโลยีใหม่ๆ การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ปัญหาการตลาด และขาดแคลนวัตถุดิบ ในท้องถิ่น จะเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของธุรกิจขนาดย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุด และปัญหาวัตถุดิบในท้องถิ่นมีน้อยที่สุด

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิต ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ธุรกิจขนาดกลางจำนวน 52 ราย คิดเป็น 1.17% และธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 4,397 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.83% จำนวนสถานประกอบการขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่อยู่ในภาคการค้า แต่สำหรับสถานประกอบการขนาดกลางส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่อยู่ใน

ภาคการผลิต มีจำนวนทั้งหมด 137 ราย แบ่งเป็น ธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 123 ราย และ ธุรกิจขนาดกลางจำนวน 14 ราย และกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ ธุรกิจการผลิตในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 137 ราย แบ่งเป็นธุรกิจขนาดกลาง 14 ราย ธุรกิจขนาดย่อม จำนวน 123 ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ การแปลผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งหนังสือขอความ อนุเคราะห์พร้อมด้วยแบบสอบถามไปให้ผู้บริหารของธุรกิจการผลิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 137 ราย และเก็บรวบรวมแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทาง คอมพิวเตอร์ (SPSS) โดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปขององค์กร ด้วยค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายขององค์กรของการ ธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจ การผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร โดยใช้สถิติ t-test และ F-test
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจ การผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ค่าสถิติ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน (r) มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 มีค่าเป็น 1 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกสมบูรณ์ถ้ามีค่า -1 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ทางลบสมบูรณ์ เกณฑ์การแปลผลจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552 : 248)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยการดำเนินงานขององค์กร	μ	σ	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านบุคลากร	3.45	0.58	มาก
2. ด้านการตลาด	3.67	0.39	มาก
3. ด้านการผลิต	3.68	0.50	มาก
4. ด้านการเงิน	3.79	0.52	มาก
5. สภาพแวดล้อมภายนอก	3.67	0.52	มาก
รวม	3.65	0.44	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก และด้านบุคลากรตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ	μ	σ	ระดับค่าใช้จ่าย
ด้านบุคลากร	3.74	0.55	มาก
ด้านการตลาด	3.86	0.60	มาก
ด้านการผลิต	3.99	0.52	มาก
ด้านการเงิน	3.75	0.50	มาก
รวม	3.84	0.54	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการผลิต ด้านการตลาด ด้านการเงิน และด้านบุคลากร ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ โดยภาพรวมของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับลักษณะทั่วไปขององค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร

ค่าใช้จ่ายด้านต่าง ๆ	ข้อมูลทั่วไปขององค์กร						
	ลักษณะของการลงทุน	ขนาดของธุรกิจ	รูปแบบของการดำเนินธุรกิจ	ประเภทของธุรกิจ	เป้าหมายของการผลิตสินค้า	จำนวนพนักงานในธุรกิจ	ประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ
1. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	0.68	0.68	0.15	0.15	0.31	0.44	0.57
2. ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด	0.95	0.95	0.16	0.16	0.55	0.56	0.24
3. ค่าใช้จ่ายด้านการผลิต	0.26	0.24	0.3	0.3	0.78	0.15	0.18
4. ค่าใช้จ่ายด้านการเงิน	0.08	0.23	0.67	0.64	0.76	0.09	0.24
รวม	0.49	0.53	0.32	0.32	0.60	0.31	0.31

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร พบว่า โดยรวมไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยการดำเนินงาน	ค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ				
	ด้านบุคลากร	ด้านการตลาด	ด้านการผลิต	ด้านการเงิน	รวม
ด้านบุคลากร	ปานกลาง (0.53)	ปานกลาง (0.6)	ค่อนข้างสูง (0.64)	ปานกลาง (0.59)	ปานกลาง (0.59)
ด้านการตลาด	ค่อนข้างสูง (0.69)	ค่อนข้างสูง (0.73)	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.75)	ค่อนข้างสูง (0.7)
ด้านการผลิต	ค่อนข้างสูง (0.69)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.69)
ด้านการเงิน	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.70)
ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.72)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.70)
รวม	ค่อนข้างสูง (0.66)	ค่อนข้างสูง (0.68)	ค่อนข้างสูง (0.7)	ค่อนข้างสูง (0.67)	ค่อนข้างสูง (0.68)

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมปัจจัยการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก โดยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก และด้านบุคลากร

อภิปรายผล

1. ปัจจัยของการดำเนินของธุรกิจการผลิต พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานด้านการเงิน องค์กรมีสภาพคล่องทางการเงิน/ แหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจ กรณีฉุกเฉิน/ภาวะวิกฤต ในทุกขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ มีการวางแผนทางการเงินที่ดีในระยะยาว และสามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจได้ตลอดเวลา

2. ระดับค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิต พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ค่าใช้จ่ายด้านการผลิต มีค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าและประปาหรือแหล่งน้ำ ค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ค่าใช้จ่ายของคลังสินค้า ค่าใช้จ่ายด้านแรงงานค่าและค่าโอที และค่าใช้จ่ายด้านวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

3. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร พบว่า ลักษณะของการลงทุน ขนาดของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ เป้าหมายของการผลิตสินค้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในธุรกิจ ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิต พบว่า ปัจจัยการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคลากร ส่วนด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการผลิต

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยของการดำเนินของธุรกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเงิน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา โปธิ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการประเภทเชรามิกของจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อุตสาหกรรมเชรามิกขนาดกลางมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี

2. ระดับค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการผลิตค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิฐ จงควินิต (2547) ที่ได้ศึกษากลยุทธ์การจัดการต้นทุนของผู้ประกอบธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัย พบว่า ต้นทุนที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการ พบว่า มีความสำคัญในระดับมากโดยต้นทุนที่ผู้ประกอบการเห็นว่า มีผลต่อการดำเนินงานมากเป็นอันดับ 1 คือ ต้นทุนด้านการผลิต

3. การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปขององค์กร พบว่า ลักษณะของการลงทุน ขนาดของธุรกิจ รูปแบบการดำเนินธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ เป้าหมายของการผลิตสินค้าของธุรกิจ จำนวนพนักงานในธุรกิจประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิต พบว่า ปัจจัยการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคลากร ส่วนด้านการตลาด ด้านการเงิน ด้านการผลิต

ข้อเสนอแนะ

1. ธุรกิจการผลิต ควรให้ความสำคัญด้านบุคลากรเพิ่มขึ้น โดยสร้างแรงจูงใจและพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีสมรรถนะในการพัฒนางานด้านการผลิตและการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

2. ธุรกิจควรมีการกำหนดเป้าหมาย วางแผนการผลิต และคาดการณ์ถึงอนาคตเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านการผลิต เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็น ซึ่งมีผลต่อต้นทุนของการดำเนินธุรกิจ

3. ควรเฝ้าระวังปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก โดยต้องหาเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการวิเคราะห์หรือพยากรณ์ เพื่อให้ได้ทราบโอกาสและอุปสรรคจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกและแนวทางในการจัดการได้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยสมบูรณ์ด้วยความกรุณาดูแลเอาใจใส่ให้ความรู้ เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางตลอดช่วงระยะเวลาของการศึกษาจาก ดร.พวงเพ็ญ ชูรินทร์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ คงรุ่งโชค กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์สุณีย์ ล่องประเสริฐ ดร.จิราภา ซาลาธารวัฒน์ และดร.วรรณวิชนี ทองอินทรราช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาญ ภุชยงการ คุณณริศ ชุติศรีอ่อน ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องมือ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่กรุณาช่วยเหลือด้านการค้นคว้าหนังสือ ตำรา งานวิจัยภายในและต่างประเทศ และให้คำแนะนำการจัดทำการค้นคว้าอิสระ

ขอขอบคุณผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทุกๆ คนที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีทุกคนที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จ คอยให้ความช่วยเหลือ ความเข้าใจ ความห่วงใย และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว ที่เป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จอย่างแท้จริง

คุณประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณแม่ ครู อาจารย์ ผู้เขียนหนังสือตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยได้รับแสงสว่างแห่งความรู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ชรรมสาร
- กาญจนา ไปธิ. (2550). การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในกิจการประเภทเชรามิกของจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณี มหาวิรุฬห์. (ม.ป.ป.). แนวคิดการบริหารแบบ **Balanced Scorecard**
สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2560. จาก [www.sar.tpad.police.go.th/downloads/
dynamic/dynamic](http://www.sar.tpad.police.go.th/downloads/dynamic/dynamic).
- จตุพร สังขวรรณ. (2553). การเป็นผู้ประกอบการและการจัดการธุรกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2560. [http://www.203.144.156.226/
sbc/office/off_bus/administrator/file/152.pdf](http://www.203.144.156.226/sbc/office/off_bus/administrator/file/152.pdf)
- ชนินทร์ ชุณหพันธวัช. (2549). การจัดการธุรกิจขนาดย่อม. พิมพ์ครั้งที่ 7
กรุงเทพฯ: นำทางการพิมพ์.
- ดวงกมล ศิริวงศ์. (2555). รูปแบบและกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมของไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน
อย่างยั่งยืนศึกษาเฉพาะ 4 ธุรกิจ เอสเอ็มอี ที่ผ่านเข้ารอบสุดท้าย
ในรายการเอสเอ็มอีดีเด่น เพื่อชิงรางวัลสุดยอด เอสเอ็มอีแห่งปี
ประจำปี 2554. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดวงสมร พักสังข์. (2555). การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว
ในจังหวัดสมุทรสงคราม. เทคโนโลยีสารสนเทศกับกลยุทธ์ธุรกิจ. (ม.ป.ป.).
สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2560. จาก [http://www.sirikitdam.egat.com/
WEB_MIS/117/mis.htm](http://www.sirikitdam.egat.com/WEB_MIS/117/mis.htm)
- ธนิตพงศ์ ไตรพัฒน์พัชร. (2552). การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์การผลิตและการส่งออก
ยางพาราของไทย. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล พึ่งทอง. (2557). ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์
กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ปิซิเนส ออนไลน์. (2555). โครงการสำรวจข้อมูลเชิงลึกในพื้นที่ 55 จังหวัด. สืบค้นเมื่อ 08 ธันวาคม 2559 จาก <http://www.sme.go.th>.
- ปภพพล เต็มศิริกิจ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าแรงงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พสุ เดชะรินทร์. (2546). เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย Balanced Scorecard และ Key Performance Indicator พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิวัฒน์ อภิสิทธิ์ภิญโญ. (2555). การบัญชีค่าใช้จ่ายการผลิต. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2560 จาก <http://www.thailandindustry.com/onlinemag>
- ศิริประภา ทองยินดี. (2548). ปัญหาอุปสรรคของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในเขตพื้นที่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 6. การศึกษาปัญหาพิเศษ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิวรินทร์ ศิวะพิทักษ์. (2549). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2551). ความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนา SMEs.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). สถานภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเทศไทย Southern. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2560 จาก <http://www.sme.go.th>
- อัศวพงศ์ อันทอง. (2548). งานศึกษาข้อมูลหัตถกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อรทัย วานิชดี. (2559). ธุรกิจทั่วไป. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร
- Onugu, C.U. (2000). **The development Role of Community Banks in Rural Nigeria.** Dev. Practice,

ประวัติแนบท้ายบทความ

Name and Surname: Puttiya Pechkong
Highest Education: Degree of Master of Business Administration
University or Agency: Suratthani Rajabhat University
Field of Expertise: Master of Business Administration
Address: 58 Village No. 3 Banyang Sub-district, Kiriratnikom
District, Suratthani 84180
E-mail: pty_pk-kw29@hotmail.co.th